

MATTHEUS

Inleiding deel 1

Waarom het leven van Jezus bestudering verdient en de Evangelieën betrouwbare historische bronnen zijn.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/inleiding-deel-1

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Waarom het leven van Jezus bestuderen?	5 min	3
2	Jezus als bron van kennis over God	2 min	5
3	Jezus volgen als ware discipel	8 min	6
4	De evangeliën als historische bronnen	6 min	10
5	Waarom de evangelisten Jezus geloofden	4 min	13
	Om verder te lezen		14

1

Waarom het leven van Jezus bestuderen?

We beginnen met een studie van het belangrijkste onderwerp dat een mens kan bestuderen, namelijk het leven en de leer van Jezus Christus. In deze studie zullen we de evangeliën in de Schrift doorlopen. En als we daarmee klaar zijn, ben ik van plan om daarna, als het mogelijk is, samen met jullie het hele Nieuwe Testament door te nemen. Dat zal ons echter wel enige tijd kosten. We gaan veel tijd besteden aan het bestuderen van de evangeliën en proberen zo veel mogelijk te leren over deze man, Jezus.

Ik zei dat we daar veel tijd aan gaan besteden. We leven in een tijd waarin we het erg druk hebben, en het moet gerechtvaardigd zijn dat we tijd aan een bepaald project besteden. Misschien vraag je je af: „Waarom zou ik de moeite nemen om tijd te besteden aan het bestuderen van het leven van Jezus?” Ik ben bereid die vraag te beantwoorden, al kan ik je geen volledig antwoord geven, want er kunnen veel redenen zijn die ik niet ken. Maar er komen meteen enkele dingen bij me op als redenen waarom je dit als een belangrijke studie zou moeten beschouwen. Het zijn redenen waarom je bereid zou moeten zijn een zekere hoeveelheid tijd en energie te besteden aan het beter leren kennen van deze man, Jezus. Dat geldt of je nu een christen bent, dat wil zeggen een volgeling van Jezus, of niet.

Allereerst is er een historische reden. Als we niet veel over de geschiedenis weten, zijn we sterk beperkt in ons begrip van onze eigen tijd. Er bestaat in de wereld natuurlijk een verschijnsel dat de kerk wordt genoemd. De kerk is een zeer belangrijk verschijnsel. In veel gevallen heeft zij de westerse wereld praktisch bestuurd. Dat doet zij nu niet noodzakelijkerwijs meer, maar zij is nog altijd een zeer invloedrijk verschijnsel in de wereld waarin we leven. Omdat dat zo is, doe je er goed aan er iets over te weten. Dat geldt zelfs als je haar niet gunstig gezind bent, als je geen deel uitmaakt van de kerk en zou willen dat zij nooit had bestaan.

Toch is het om historische redenen waardevol om te weten wat de kerk is, waar zij vandaan komt en wat haar missie is. Zelfs als je niet achter haar missie staat en je een tegenstander van de kerk bent, zou je volgens mij willen weten wat de missie is van deze machtige instelling, die de beschaving de afgelopen tweeduizend jaar zo sterk heeft gevormd. De menselijke beschaving waarover gegevens bewaard zijn gebleven, gaat slechts iets meer dan vijfduizend jaar terug. En gedurende bijna de helft van die tijd heeft deze instelling, die de kerk wordt genoemd, grote invloed uitgeoefend.

Om te weten waar de kerk vandaan komt, hoe zij begonnen is en waar het bij haar om gaat, moet je teruggaan en haar stichter onderzoeken. Iets heel interessants wat je zult ontdekken wanneer je het leven van Christus bestudeert, is dat de kerk zoals wij die in onze tijd hebben leren kennen, misschien niet erg lijkt op wat de stichter voor ogen had. Het is mogelijk dat veel van de dingen waartegen je bezwaar hebt in de huidige christelijke godsdienst, niet eens overeenstemmen met wat de stichter, Jezus Christus, onderwees. Misschien merk je dat Hij je veel meer aantrekt dan degenen die zichzelf Zijn volgelingen noemen.

Maar het punt is dat de kerk zowel een huidige als een historische werkelijkheid is waarmee rekening moet worden gehouden. Als je dit verschijnsel in de geschiedenis werkelijk wilt begrijpen, moet je het leven van Jezus Christus bestuderen. Sommige mensen geven in het algemeen niet veel om geschiedenis. Maar je kunt niet met kennis van zaken in je eigen tijd leven zonder iets van de geschiedenis te weten. Ik durf te zeggen dat er geen historisch onderwerp is waarvan het belangrijker of zinvoller is kennis te nemen. En er is geen persoon die de geschiedenis zo sterk heeft veranderd als deze man, Jezus van Nazareth, wiens leven we van plan zijn te bestuderen. Dat is één reden waarom je misschien de tijd wilt nemen om meer over Jezus te weten te komen. We zouden dit een historische reden kunnen noemen: eenvoudigweg belangstelling voor geschiedenis.

Er is echter nog een reden, en ook die geldt voor mensen die niet noodzakelijkerwijs toegewijd zijn aan het christendom. Dat is wat we de culturele reden zouden kunnen noemen. Het christendom is niet alleen een belangrijk onderdeel van de geschiedenis geweest. Het heeft ook een krachtige invloed uitgeoefend op de cultuur van de hele westerse wereld en, door het zendingswerk van christenen, op alle delen van de

wereld. Overal waar het christendom komt, heeft het een enorme invloed op de cultuur, de ethiek, waarden, overtuigingen, instellingen, het instituut van het huwelijk, de overheid, enzovoort. Dit alles maakt deel uit van wat een cultuur vormt.

Zelfs als je het christendom niet gunstig gezind bent, maar je je afvraagt hoe onze cultuur geworden is zoals zij nu is, zul je iets ontdekken wanneer je samen met ons het leven van Jezus bestudeert. Veel van wat de westerse cultuur als vanzelfsprekend waar heeft aangenomen en waarop zij haar wetten, gebruiken en waarden heeft gebaseerd, vindt zijn oorsprong in Jezus Christus, in Jezus van Nazareth, deze historische figuur. Of je nu belangstelling hebt voor geschiedenis, voor cultuur of voor allebei, je kunt het daarom zeer waardevol vinden om samen met ons dit leven van Jezus te bestuderen.

2

Jezus als bron van kennis over God

Er is nog een reden, en die zal van meer belang zijn voor iemand met een theologische belangstelling. We zouden dit een theologische reden kunnen noemen. Die betreft de persoon die meer over God wil weten.

Nu wil je misschien niets over God weten, maar toch genoeg belangstelling hebben voor geschiedenis en cultuur om de bron van het christendom te willen bestuderen, namelijk Jezus Zelf. Maar als je geïnteresseerd bent in meer dan alleen geschiedenis en cultuur, als je geïnteresseerd bent in de uiteindelijke levensvragen, in de vraag Wie jou gemaakt heeft, wat voor Wezen Hij is en wat Hij van je verlangt, en in dat soort theologische vragen, dan is het christendom de aangewezen plek om te zoeken, of in elk geval één plek om te zoeken. Ik besef dat sommigen van jullie zich niet aan het christendom hebben verbonden en daarom misschien ook andere godsdiensten willen onderzoeken. Doe dat met mijn zegen. Maar je kunt niet menen dat je de vraag naar God grondig hebt bestudeerd voordat je de mens Jezus Christus grondig hebt bestudeerd.

Dat is niet alleen omdat Hij een van de voornaamste personen is die ons iets over God hebben verteld dat in de afgelopen tweeduizend jaar invloed heeft gehad op het menselijk denken. Het is ook omdat Hij beweerde dat Hij rechtstreeks door God was

gezonden als Gods woordvoerder. Hij beweerde de Zoon van God te zijn. Op enkele niet direct duidelijke manieren leek Hij zelfs te beweren dat Hij God Zelf was, neergedaald in menselijke gedaante om Zichzelf te openbaren. Jezus zei:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

JOHANNES 14:9

waarbij Hij met de Vader God bedoelde. Dus als je iets over God wilt weten, als je belangstelling hebt voor theologische kennis — theologisch betekent eenvoudigweg kennis van God — dan is de bestudering van het leven van Jezus heel belangrijk. Theologie wordt nooit afdoende bestudeerd als Jezus en Zijn onderwijs buiten het onderzoek zijn gehouden.

3

Jezus volgen als ware discipel

Er is een vierde reden, en deze reden zal eigenlijk alleen mensen aanspreken die christen zijn. Maar er zijn veel mensen die christen zijn, en volgens mij is dit waarschijnlijk de voornaamste reden waarom christenen belangstelling zouden moeten hebben voor de bestudering van het leven van Jezus: wat Jezus zei en wat Jezus deed, bepaalt de normen voor christelijk discipelschap.

Het woord discipelschap betekent eenvoudigweg dat je een leerling of een volgeling bent. Een discipel van Jezus is iemand die een leerling en een volgeling van Jezus is. Er zijn mensen die zichzelf misschien christen noemen en toch niet het gevoel hebben dat dit onderwerp van discipelschap hen erg interesseert. Maar we moeten erkennen dat

het woord christen in de Bijbel door elkaar wordt gebruikt met het woord discipel. Dat wil zeggen dat er geen verschil is tussen een discipel zijn en een christen zijn. In Handelingen 11, vers 26 staat:

En het gebeurde dat zij een heel jaar met de gemeente samenkwamen en een grote menigte onderwezen en dat de discipelen voor het eerst in Antiochië christenen genoemd werden.

HANDELINGEN 11:26

De definitie van het woord christen is dus verbonden met de definitie van een discipel. Christen was eenvoudigweg een ander woord voor discipel. Wat discipelschap ook inhoudt, dat is dus wat het christendom inhoudt.

Jezus zei dit in Johannes 8, vers 31:

Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen,

JOHANNES 8:31

De toevoeging van dat laatste woord, werkelijk, maakt heel duidelijk dat er mensen kunnen zijn die discipelen lijken te zijn, maar die niet werkelijk discipelen zijn. Ze zijn geen echte discipelen.

Jezus zei ergens anders, in Mattheüs 7, dat velen op de oordeelsdag tegen Hem zullen zeggen:

Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan?

MATTHEÛS 7:22

En Hij zegt:

Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

MATTHEÛS 7:23

Dat is iets interessants, want hier hebben we mensen die zichzelf kennelijk als christenen beschouwen. Ze noemen Hem Heere, en op de oordeelsdag voeren ze ter verdediging aan dat ze in Zijn Naam veel dingen hebben gedaan die wij zouden beschouwen als dingen die christenen doen. Toch zegt Hij dat zij Hem niet hebben gekend. Ze zijn niet werkelijk Zijn discipelen geweest. Omdat dit zo is, moeten we heel voorzichtig zijn met de aanname dat we christenen zijn en met de aanname dat we werkelijk zijn wat Jezus zei dat we moeten zijn om recht voor God te staan, gereed om te sterven en onze Maker te ontmoeten, en behouden te worden. Een discipel is iemand die op Jezus Christus heeft gereageerd op de manier die hem tot een christen maakt.

Wat is discipelschap? Jezus zei:

Als jullie je aan mijn woorden blijven houden, zijn jullie echt mijn leerlingen.

Johannes 8:31. En toen Jezus tegen Zijn discipelen zei dat ze eropuit moesten gaan en het Evangelie onder alle volken moesten verspreiden, verwoordde Hij het in Mattheüs 28:19 en 20 als volgt:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:19-20

Mattheüs 28:19 en 20.

Gregg geeft het eerste bevel hier weer als ‘discipelen maken’, zoals het in de door hem gebruikte Engelse vertaling staat; de HSV vertaalt het met ‘onderwijs al de volken’. Jezus zei dus dat we discipelen moeten maken. En hoe doen we dat? We moeten hun onder andere leren alles te onderhouden wat Hij geboden heeft. Dit geeft ons beslist twee heel goede persoonlijke redenen, die op discipelschap gericht zijn, om het leven en het onderwijs van Christus te bestuderen. Ten eerste zei Jezus dat je een discipel bent als je in Zijn woorden blijft. Ten tweede maak je discipelen door anderen te leren in Zijn woorden te blijven, oftewel alles te onderhouden wat Hij geboden heeft.

We kunnen dus zien dat jezelf alleen maar christen noemen, verbonden zijn aan een gemeente of belijden dat je een bekering hebt meegemaakt, niet de dingen zijn die iemand werkelijk behouden. Volgens Jezus moet iemand de wil van de Vader doen. Iemand moet Jezus Christus volgen. Mensen moeten in Zijn onderwijs blijven. Er wordt ons ook gezegd dat we Hem moeten navolgen. In 1 Johannes 2:6 staat:

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

1 JOHANNES 2:6

wat betekent dat we niet alleen Zijn onderwijs moeten volgen, maar ook Zijn manier van leven, Zijn levenswandel.

Dat is een bijzonder goede reden en motivatie voor christenen om het leven van Christus te bestuderen. En ik vermoed dat er veel christenen zijn die dat nooit echt serieus hebben gedaan. Er zijn veel christenen die er heel tevreden mee zijn dat de gemeente als het ware hun verbinding met God vormt. Ze weten misschien niet erg veel over wie Jezus was of wat Hij zei. Misschien kunnen ze je het verhaal van Jezus niet vertellen, maar op de een of andere manier hebben ze het gevoel dat ze christenen zijn omdat ze in een christelijk gezin zijn opgegroeid, of omdat ze denken dat ze in een christelijke samenleving zijn opgegroeid, of omdat ze naar een gemeente gaan, of omdat ze als kind — of zelfs als volwassene — gedoopt zijn, of om welke reden dan ook.

Het punt is dat geen van die dingen bepaalt of je in de Bijbelse zin van het woord een christen bent. In de Schriften werden de discipelen christenen genoemd. Daarom betekent christen zijn dat je een discipel bent, en om een discipel te zijn moet je de

levenswijze en de leer van Jezus volgen. Mensen die dat niet doen, kunnen luidkeels protesteren dat ze christenen zijn. Ze kunnen zich beledigd voelen als je dat in twijfel trekt. Maar op de oordeelsdag is het Jezus' definitie van wat een christen is die voor ons van belang zal zijn, niet die van ons.

Sommige mensen beschouwen het woord christen bijna als een synoniem voor een aardig mens. Als je tegen sommige mensen zou zeggen dat ze geen christenen zijn, hoewel ze helemaal niet belijden in Christus te geloven, zouden ze zich beledigd voelen. Ze denken namelijk dat dit een andere manier is om te zeggen dat ze niet beschaafd zijn, of niet aardig zijn, of niet bij de westerse beschaving horen, of zoiets. Veel mensen denken dat ze christenen zijn omdat ze in Amerika geboren zijn, maar natuurlijk is geen van die dingen waar. Het is zelfs niet waar dat je een christen bent als je in de gemeente bent opgegroeid.

Een christen is iemand die een volgeling van Jezus Christus is geworden door een duidelijke beslissing om zich af te keren van een vroegere levenswijze waarin hij Christus niet volgde, en zich ertoe te verbinden Hem te gehoorzamen en de rest van zijn leven in alles Zijn voorbeeld te volgen. Dat is wat het werkelijk betekent om een discipel te zijn. Wil een christen weten dat hij een christen is, dan moet hij zichzelf onderzoeken en nagaan of hij een discipel is. Om dat te kunnen doen, moeten we dus lezen hoe Jezus leefde en wat Hij onderwees. Zo kunnen we nagaan of we Hem werkelijk volgen, of we Zijn voorbeeld en Zijn leer volgen. Je kunt beslist geen volgeling van Christus zijn als je Zijn voorbeeld en Zijn leer niet volgt.

4

De evangeliën als historische bronnen

Nu we besproken hebben waarom we het leven van Christus behoren te bestuderen, is er nog een andere kwestie. Namelijk of die studie, of de poging om Christus te leren kennen, wel of niet een zinloze bezigheid zal zijn. Wat ik bedoel, is dat Jezus uiteraard ongeveer tweeduizend jaar geleden leefde en toen de genoemde dingen heeft gezegd. Net als bij veel andere mensen die zo lang geleden leefden en dingen zeiden, waren wij

er niet bij om hen te horen. Wat we over hen weten, weten we alleen door wat andere mensen hebben gezegd en opgeschreven, waarbij ze beweerden dat Hij die dingen zei en deed.

Dat betekent natuurlijk dat de bestudering van het leven van Christus voor een groot deel een historische studie zal zijn, een studie van een historische persoon. Bij de bestudering van iedere historische persoon die niet meer onder ons is, en die niemand die nu leeft persoonlijk heeft ontmoet tijdens zijn verblijf hier op aarde, zijn we afhankelijk van bronnen.

Niet alle bronnen zijn even betrouwbaar. Bij de bestudering van welk historisch vraagstuk dan ook zou je bijvoorbeeld het leven van Alexander de Grote of Attila de Hun kunnen bestuderen, en dan zouden sommige informatiebronnen waarheidsgetrouwer zijn dan andere. Zelfs tegenwoordig hebben biografieën over bepaalde beroemde personen niet allemaal evenveel gezag. Er zijn geautoriseerde biografieën en ongeautoriseerde biografieën. Het feit dat een biografie niet geautoriseerd is, betekent natuurlijk niet dat er geen waarheid in staat. Maar niet alle biografen, verslaggevers of documenten over de geschiedenis, gebeurtenissen of personen zijn even waardevol wanneer het erom gaat je ware informatie daarover te geven.

Dat geldt ook wanneer we naar het leven van Jezus kijken. Jezus is een historische persoon, en er waren veel mensen die over Hem schreven. In de Bijbel hebben we natuurlijk vier documenten die geschreven zijn door mensen die over Hem schreven. Eén daarvan wordt van oudsher toegeschreven aan Mattheüs, die een van de twaalf apostelen was. Hij leefde met Jezus en hoorde Hem de dingen zeggen die daarin zijn vastgelegd.

Een ander document is van een man die Markus heette. We weten niet welke omgang hij mogelijk met Jezus heeft gehad. Blijkbaar woonde hij in Jeruzalem en had hij de gelegenheid gehad Jezus te horen prediken. Zijn gezag als schrijver van een betrouwbaar document over Jezus berust echter in feite op het gegeven dat Markus later met Petrus omging. Petrus was natuurlijk een zeer nauwe metgezel van Jezus, en Markus schreef de dingen op die Petrus zei. Deze informatie ontlenen we aan Papias, een vroege schrijver uit het einde van de eerste eeuw. Hij vertelde ons dat Petrus het

verhaal van Jezus predikte en dat Markus zijn tolk was, ofwel opschreef wat Petrus zei en het waarschijnlijk in het Grieks vertaalde. We hebben dus Mattheüs, die daadwerkelijk ooggetuige was van veel van wat er in het leven van Jezus gezegd en gedaan werd. Vervolgens hebben we Markus, die misschien zelf een deel daarvan heeft meegemaakt, maar wiens werkelijke informatiebron Petrus was, die duidelijk ooggetuige was van veel daarvan.

Dan heb je Lukas, die op geen enkele manier beweert ooggetuige te zijn, maar Lukas stond wel in nauw contact met de mannen die dat waren. Lukas reisde jarenlang met de apostel Paulus. Hoewel Paulus geen ooggetuige was van de gebeurtenissen in de Evangeliën, had hij veelvuldig contact met de apostelen. Hij heeft Petrus, Jakobus en Johannes vaak ontmoet, en ook Markus en Mattheüs, enzovoort. Lukas, die met Paulus meereisde, had daarom veel gelegenheden om te horen van degenen die Jezus wel hadden gezien. Aan het begin van zijn Evangelie vermeldt Lukas dat hij de gelegenheid had gehad om onderzoek te doen en grondige kennis van zijn onderwerp te verwerven. Lukas beweert dus niet dat hij een verslag uit de eerste hand schrijft. Hij beweert dat hij er onderzoek naar heeft gedaan bij mensen die wel informatie uit de eerste hand hadden. Dat maakt hem eveneens tot een zeer goede historische bron.

Dan heb je natuurlijk Johannes, en er zijn enkele moderne geleerden die betwisten dat Johannes een betrouwbare bron is. Maar als het Evangelie van Johannes inderdaad geschreven is door Johannes, de broer van Jakobus, die samen de zonen van Zebedeüs werden genoemd en tot de twaalf behoorden, dan is Johannes een zeer goede, betrouwbare ooggetuige uit de eerste hand. Het is interessant dat het Evangelie van Johannes vermeldt dat de schrijver ooggetuige van deze dingen was. Dat staat in Johannes hoofdstuk 19. En tegen het einde van Johannes, in de slotwoorden, staat opnieuw dat de auteur ooggetuige was van wat hij schreef.

Dit is natuurlijk door veel moderne geleerden betwist, maar naar mijn mening zijn deze geleerden niet werkelijk objectief. Deze geleerden hebben vaak hun eigen agenda en hun eigen reden om Johannes als getuige uit de weg te willen ruimen. Feit is dat de vroege kerk vanaf de tijd van de apostelen erkende dat dit Evangelie, het vierde Evangelie, geschreven was door de man Johannes, de apostel Johannes. Ook erkende zij dat Mattheüs, Markus en Lukas de andere drie Evangeliën hadden geschreven.

Als dit waar is, en we hebben geen serieuze reden om het te betwisten of eraan te twifelen, dan hebben we in feite drie ooggetuigenverslagen en één grondig onderzocht verslag, waarvoor de auteur ooggetuigen als bronnen heeft geraadpleegd. Dat is zeer goede documentatie voor welk historisch onderwerp dan ook.

5

Waarom de evangelisten Jezus geloofden

Nu zou je kunnen zeggen: ‘Maar deze mannen waren christenen, en daarom moeten we wat zij over Jezus zeiden misschien niet als historisch nauwkeurig beschouwen. Misschien waren ze bevooroordeeld.’ Kunnen we werkelijk zeggen dat ook maar één historicus volledig onbevooroordeeld is? Ze hebben hun eigen manier om tegen de dingen aan te kijken. Dat is waar. Het is duidelijk dat de schrijvers van de Evangeliën geloofden dat Jezus de Zoon van God was, en ze geloofden dat Hij uit de dood was opgestaan. Maar de volgende vraag is: waarom geloofden ze dat? Verzonnen ze de verhalen omdat ze die geloofsovertuigingen zelf hadden bedacht? Of gingen ze die dingen geloven omdat ze erbij waren en de dingen zagen die ze vastlegden?

Deze tweede mogelijkheid is zeker een even aannemelijke, zo niet aannemelijkere verklaring voor het feit dat deze mannen christenen waren. Ze waren christenen omdat ze zagen wat ze zagen en daardoor in Hem geloofden. Het is eigenlijk onmogelijk om op een andere manier een rationele verklaring te geven voor het christelijke geloof zoals dat door de apostelen is overgeleverd. Hoe is dat geloof onder hen ontstaan? Waar haalden ze het idee vandaan dat Jezus uit de dood was opgestaan, als het verhaal dat ze vertelden geen waargebeurd verhaal is?

Met andere woorden, dit waren geen rabbijnen met belangstelling voor gesprekken over godsdienstige zaken. Dit waren mannen die vissers, tollenaars, artsen en dergelijke waren. Het waren geen mannen die een godsdienst zouden stichten. Het lijkt er zelfs op dat ze niet eens bijzonder godsdienstige mannen waren voordat ze christenen werden. Maar ze zagen iets. Ze waren getuige van iets wat diepe indruk op hen maakte, wat hen verbaasde, wat hen overtuigde. En ze gingen geloven dat deze Jezus, Die ze zagen en hoorden, inderdaad meer was dan een gewone man.

Deze mannen waren grotendeels Joden. Lukas was waarschijnlijk een Griek, maar Mattheüs, Markus en Johannes waren Joodse mannen. Als Joden zouden ze van tevoren totaal niet geneigd zijn geweest om de gedachte te aanvaarden dat een mens God kon zijn. De Joden hielden namelijk zeer strikt vast aan hun geloof dat er maar één God is, dat Hij een onzichtbare God is, dat de mens niet God is, enzovoort. Dat zij uiteindelijk op het idee kwamen dat Jezus God in het vlees was, zou rechtstreeks ingaan tegen hun Joodse opvoeding en achtergrond.

We zouden de vraag kunnen stellen: als ze dit inderdaad gingen geloven, zoals ze blijkaar deden, wat overtuigde hen dan? Wat overtuigde hen ervan hun vroegere denkwijze overboord te zetten? Ik denk dat ze ons vertellen wat hen overtuigde. In hun Evangelieën leggen ze vast wat Jezus zei en deed. Hij deed wonderen. Hij wekte doden op. Hij genas mensen. Hij liep over het water. Hij gebod de storm en die gehoorzaamde Hem. Het belangrijkste was dat Hij aan het einde van Zijn leven, nadat Hij gekruisigd was, uit de dood opstond. Ik geloof dat dit hen meer overtuigde dan wat dan ook.

We zullen hiermee doorgaan en al snel bij het Evangelie van Mattheüs komen. Dan zullen we het vers voor vers gaan behandelen terwijl we het leven van Jezus Christus bestuderen, Die zei dat Hij de Zoon van God was en van Wie wij geloven dat Hij dat was. Daarom kunnen we veel waarde ontleen aan de bestudering van Zijn leven.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 14:9
- Handelingen 11:26
- Johannes 8:31
- Mattheüs 7:22
- Mattheüs 7:23
- Mattheüs 28:19-20
- 1 Johannes 2:6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.